

29 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ANNA ΜΕΤΑΞΑ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 661/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Θέση Ασφαλιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Αξιολόγηση υποψηφίων — Η αρχαιότητα λαμβάνεται σοβαρά υπόψη ως μετρήσιμο κριτήριο, όταν δεν είναι απομακρυσμένη.

5

Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις προϊσταμένου — Πρέπει να συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων και αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως των υποψηφίων.

10

*Λέξεις και Φράσεις — "Έκδηλη υπεροχή", στην υπόθεση **Hadjisavva v. Republic.***

Οι λόγοι ακυρότητας που επικαλέσθηκε η αιτήτρια είναι οι εξής:

15

1. Η σύσταση του Διευθυντή έπασχε λόγω του ότι περιείχε αναφορά σε στοιχεία αξιολόγησης που δεν περιέχονταν στους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων.

2. Πλάνη περί τα πράγματα.

20

3. Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

25

1. Η σύσταση του Διευθυντή ήταν ορθή και εδικοιολογείτο πλήρως υπό τις περιστάσεις.
- 5 2. Η αρχαιότητα της αιτήτριας είναι απομακρυσμένη και ως εκ τούτου άνευ μεγάλης σημασίας. Τόσο η αιτήτρια όσο και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχουν την ίδια αρχαιότητα με βάση την τελευταία θέση του Ασφαλιστικού Λειτουργού, 2ας Τάξης, στην οποία προήχθησαν στις 15.3.82.
- 10 3. Η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή με την έννοια που προσδόθηκε στον όρο στη σχετική νομολογία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15 **Αναφερόμενες υποθέσεις:**

Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,

Evangelou v. Republic (1965) 3 C.L.R. 292,

20

Protopapas and Others v. Republic (1981) 3 C.L.R. 456,

Φικάρδου και Άλλος v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 689,

25

Republic v. Haris (1985) 3(A) C.L.R. 106,

Stephanou v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 779,

Καϊτάνης και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294,

30

Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76.

35 **Προσφυγή.**

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Ασφαλιστικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αντί της αιτήτριας.

Τ. Παπαδόπουλος, για την Αιτήτρια.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για

τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αι-
τήτρια ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφα- 5
ση των καθ' ων η αίτηση η οποία δημοσιεύθηκε στην επίσημη
εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 14.7.89 και με την
οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Αριστείδης
στη θέση Ασφαλιστικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Υπηρεσιών 10
Κοινωνικών Ασφαλίσεων από 1.6.89 αντί της αιτηρίας είναι
άκυρη και στερείται οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα: Ο Γενικός Δι-
ευθυντής, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με
επιστολή του ημερομηνίας 3.9.1988 που λήφθηκε στο γραφείο της 15
Ε.Δ.Υ. στις 3.9.1988, ζήτησε την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέ-
σης Ασφαλιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνι-
κών Ασφαλίσεων (παράρτημα 1). Λόγω του ότι η θέση Ασφαλι-
στικού Λειτουργού 1ης Τάξης είναι θέση προαγωγής, η Ε.Δ.Υ. στη
συνεδρίασή της ημερομηνίας 15.9.88 αποφάσισε να ετοιμασθεί 20
και σταλεί, από το γραμματέα της Ε.Δ.Υ. στον Πρόεδρο της αρ-
μόδιας Τμηματικής Επιτροπής, κατάλογος των υποψηφίων για
προαγωγή μαζί με τους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων
και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης (παράρτημα 2).

Ενεργώντας σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση της Ε.Δ.Υ., ο
Γραμματέας της με επιστολή του ημερομηνίας 15.12.88 έστειλε
στο Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως
Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής τα σχετικά έγγρα- 30
φα και φακέλους σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση της Επι-
τροπής (παράρτημα 3). Ο Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής
Επιτροπής με επιστολή του ημερομηνίας 21.1.89, υπέβαλε την έκ-
θεση της Τμηματικής Επιτροπής η οποία σύστησε με αλφαβητική
σειρά τέσσερις υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους συμπερι- 35
λαμβάνονταν τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος, όσο και η αιτήτρια.

Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής κατατέθηκε ενώπιον της
Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της με ημερομηνία 15.5.89. Η Ε.Δ.Υ. αφού
έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και υπό το
φως των εν γένει ενώπιόν της στοιχείων, αποφάσισε να εξετάσει 40
το θέμα πλήρωσης της πιο πάνω θέσης σε ημερομηνία που θα ορι-
ζόταν αργότερα και κατά την τελική εξέταση του θέματος να λη-
φθούν υπόψη, επιπρόσθετα με τους συστηθέντες και επτά άλλοι
υποψήφιοι. Στη συνεδρία αποφασίστηκε και κλήθηκε επίσης να

παραστεί και ο Διευθυντής των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων (παράρτημα 5).

5 Η Ε.Δ.Υ. εξέτασε το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων στη συνεδρία της ημερομηνίας 26.5.89. Η Ε.Δ.Υ. αφού άκουσε τις απόψεις και τη σύσταση του διευθυντή, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, αξία, προσόντα, αρχαιότητα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη
10 θέση Ασφαλιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Υπηρεσία Κοινωνικών Ασφαλίσεων από 1.6.89 (παράρτημα 6). Η πιο πάνω προαγωγή δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 14.7.89 και αριθμό γνωστοποίησης 2090.

15 Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η σύσταση του Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων δεν ανταποκρίνεται στη συνολική εικόνα αιτήτριας και ενδιαφερόμενου μέρους, όπως αυτή διαμορφώνεται συνολικά από την επί μέρους σύγκριση των νομίμων κριτηρίων, τα οποία φαίνονται σε πίνακα ο οποίος περιέχεται
20 αναλυτικά στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας. Από τον πιο πάνω αναλυτικό πίνακα, κατά τους ισχυρισμούς της αιτήτριας, αποδεικνύεται ότι η αιτήτρια υπερείχε καταφανώς, τόσο σε γενικά προσόντα όσο και σε υπηρεσιακά προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους. Επίσης είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι αυτή υπερερεί σε αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους, αρχαιότητα η
25 οποία φθάνει τους 18 μήνες με βάση τη θέση Assistant Labour Officer, όπου η μεν αιτήτρια προήχθηκε στις 15.11.69, το δε ενδιαφερόμενο μέρος προήχθηκε την 1.5.72.

30 Είναι περαιτέρω εισήγηση της αιτήτριας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι αυτή υιοθέτησε τη σύσταση του διευθυντή, σύσταση η οποία περιέχει αναφορά σε στοιχεία αξιολόγησης με βάση τα οποία ο διευθυντής του Τμήματος αιτιολόγησε τη σύστασή του, στοιχεία όμως τα οποία δεν περιέχονται στους
35 προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους του ενδιαφερόμενου μέρους.

Περαιτέρω γίνεται ισχυρισμός ότι υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα και έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

40 Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι η σύσταση του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων για προαγωγή στην υπό κρίση θέση του ενδιαφερόμενου μέρους αντί της αιτήτριας είναι απόλυτα ορθή και νόμιμη και είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο των διοικη-

τικών φακέλων. Περαιτέρω γίνεται αναφορά στη σύσταση του προϊστάμενου του τμήματος, η οποία έχει ως ακολούθως:

"Χωρίς κανένα ενδοιασμό συστήνει για προαγωγή τον Ανδρέα Αριστείδου. Αυτός είναι Επιθεωρητής Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο Επαρχιακό Γραφείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δευκωσίας και έχει ευρεία γνώση της νομοθεσίας που εφαρμόζει το Τμήμα. Από απόψεως επιθεωρήσεων έχει τον πιο ψηλό βαθμό απόδοσης.

5

Τόσο σε βαθμό επιθεωρήσεων, όσο και σε ποιότητα εργασίας είναι συγκριτικά καλύτερος από τους άλλους υπαλλήλους. Οι Εκθέσεις που υποβάλλει για ειδικές υποθέσεις και περιπτώσεις είναι πλήρεις, παρουσιάζει αντικειμενικά τα γεγονότα και τα συμπεράσματά του είναι πάντοτε ορθά. Κατά τη γνώμη του ο Αριστείδου υπερτερεί έναντι όλων των άλλων υποψηφίων με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους."

10

15

Οι καθ' ων η αίτηση αναφέρονται στις υποθέσεις *Theodossiou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 44, *Ευαγγέλου v. Δημοκρατίας* (1965) 3 C.L.R. 292, *Πρωτοπαπάς v. Δημοκρατίας* (1981) 3 C.L.R. 456. Στην υπόθεση *Δημοσθένης Φικάρδου και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1990) 3 A.A.Δ. 689, λέχθηκε ότι οι συστάσεις του οικείου τμηματάρχη είναι ένα ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων. Κατά τη γνώμη των καθ' ων η αίτηση, η σύσταση του Διευθυντή είναι ορθή, νόμιμη, αντικειμενική και βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων του ενδιαφερόμενου μέρους. Επίσης ο διευθυντής είχε διατελέσει για σειρά ετών, τόσο αξιολογών λειτουργός όσο και προσυπογράφων λειτουργός του ενδιαφερόμενου μέρους, το οποίο καθ' όλα τα έτη της υπηρεσίας του είχε ως κύρια καθήκοντα αυτά του Επιθεωρητή Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Άρα η παραπέρα υιοθέτηση της σύστασης του διευθυντή από την Ε.Δ.Υ. ήταν ορθή αφού ήταν σύμφωνη και δικαιολογείτο πλήρως από τα στοιχεία των φακέλων που ήταν ενώπιόν της και ως εκ τούτου ουδεμία πλάνη υπήρξε κατά τον σχηματισμό της κρίσης του.

20

25

30

35

Αφού μελέτησα προσεκτικά τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, είμαι της γνώμης ότι η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι ορθή και ότι η υιοθέτηση της σύστασης του διευθυντή ήταν ορθή και δικαιολογείτο πλήρως υπό τις περιστάσεις. Στην υπόθεση της Ολομέλειας *Δημοκρατία v. Χαρή* (1985) 3 C.L.R. 106 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

40

"The Head of a Department is in a position to appreciate the demands of the post to be filled and the suitability of the candidates to discharge the duties of the post. It is well established that the Public Service Commission has to pay heed to such recommendations and if they decide to disregard them, they have to give reasons for doing so - (see inter alia, *Lardis v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 64; *Hadjiconstantinou v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 65; *Petrides v. Public Service Commission* (1975) 3 C.L.R. 284; *Mytides and Another v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096)."

Επίσης στην υπόθεση *Στεφάνου v. Δημοκρατίας* (1986) 3 C.L.R. 779 το Δικαστήριο στη σελ. 788 ανέφερε:

"On the other hand, the difference in merit, however slight it may emerge from the confidential reports, it is definitely enhanced by the strong recommendations in favour of the interested party by the Head of the Department, recommendations which should be given due regard by the P.S.C. as envisaged by s.44(3) of Law 33/67 and which constitute a most vital consideration which cannot be disregarded (*Theodossiou v. The Republic*, 2 R.S.C.C. 44)."

Τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και η αιτήτρια έχουν ισόδυναμες εμπιστευτικές εκθέσεις. Η αιτήτρια έχει μια σχετική αρχαιότητα αλλά είναι κατά τη γνώμη μου άνευ μεγάλης σημασίας, καθότι πρόκειται για απομακρυσμένη αρχαιότητα, αφού και οι δύο έχουν την ίδια αρχαιότητα με βάση την τελευταία θέση του Ασφαλιστικού Λειτουργού, 2ας Τάξης, στην οποία προήχθησαν και οι δύο στις 15.3.82. Υπόθεση *Ανδρέας Καϊτάνης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294.

Όσον αφορά τα ακαδημαϊκά προσόντα τα οποία επικαλείται η αιτήτρια είμαι της γνώμης ότι δεν έχουν οποιαδήποτε σχέση με τα καθήκοντα της παρούσας θέσης. Κατά τη γνώμη μου η απόφαση της Ε.Δ.Υ., λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων, είναι ορθή και λογικά εφικτή. Περαιτέρω η αιτήτρια δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους:

Η νομική έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή" (*striking superiority*) απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Hadjioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, η οποία υιοθέτησε τον πιο κάτω ορισμό που δόθηκε στην υπόθεση *Hadjisavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, 78:

"As the expression 'striking superiority' suggests, a party's superiority, to validate an allegation of this kind, must be self evident and apparent from a perusal of the files of the candidates. Superiority must be of such a nature as to emerge on any view of the combined effect of the merits, qualifications and seniority of the parties competing for promotion; in other words, it must emerge as an unquestionable fact;"

5

Στην υπόθεση αυτή, έχοντας υπόψη την όλη εικόνα που παρουσίαζαν οι υποψήφιοι και το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τη σύσταση του διευθυντή, ο οποίος γνωρίζει την εργασία και την απόδοση των υποψηφίων, η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει τους ισχυρισμούς της και ιδιαίτερα όχι μόνο δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή αλλά ούτε υπεροχή με την έννοια που έχει προσδώσει στη φράση αυτή η νομολογία.

10

15

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20